

New cosmology-theory presents a spectacular statement:

In a rotating hologram-universe a Big Bang-universe gives entrance to other Big Bang-universes.

Author: Dan Visser, Almere, Nederland

His recent painting and the new universe-theory (appendix).

Date: 19-03-2018

Abstract.

This article describes the rotation and expansion of a fast rotating vacuum below the Planck-scale, with approximately 10^{-21} rad/s, which emerges an approximately 10^{18} Hertz frequency of x-rays above the Planck-scale. This high-frequent radiation is really observed by several observatory, with an energy of about 3,5 keV. In this respect I describe evidence for the existence of 'light-holes', which replaces the conservative Planck-scale seen from a distance in perspective of my new cosmological model, called the *rotating hologram-universe*. The new model therefore discards a single Big Bang-universe as not-fundamental. Due to the exercises given here a connection is presented with another (single) Big Bang-universe. Coming closer to these 'light-holes' high-frequent light becomes lower in frequency due to my formula T_{dan} , showing that vacuum expands by 'crumbling the quantum-unit'. The closer to the 'light-hole', the more a parallel Big Bang-universe appears to be a part of the fundamental rotating hologram-universe.

Nieuwe kosmologie-theorie komt met spectaculaire bewering:

In een roterend hologram-heelal is een Big Bang-heelal toegankelijk naar andere heelallen.

Auteur: Dan Visser, Almere, Nederland

Zijn recente schilderij en nieuwe heelal-theorie (bijlage).

Datum: 19-03-2018; vanwege de Brexit is dit artikel in het Nederlands geschreven.

Inleiding.

De oorsprong van het heelal begon niet een Big Bang. Of anders gezegd: Het Big Bang-heelal is niet fundamenteel. Uit het theoretisch kader van mijn nieuwe heelal-model, vastgelegd in mijn serie vixra-artikelen, blijkt dat het heelal van oorsprong een '*roterend hologram-heelal*' is (Dan Visser, M. Ruyschhof 20, Almere, Nederland T: +31 (0) 36 54 99 701).

Een Big Bang-heelal maakt deel uit van een veel groter kolossale hoeveelheid informatie die zich in een roterend hologram-heelal bevindt. Dát heelal is wél fundamenteel. Hierdoor zijn er allerlei

parallele Big Bang-heelallen gelijktijdig aanwezig in het roterend hologram-heelal en in elk daarvan wordt een Big Bang ervaren.

Maar het spectaculairst is: Alle parallele Big Bang-heelallen zijn toegankelijk. Maar ik begrijp dat voor wie uitgaat van een enkelvoudig Big Bang-heelal, dat moeilijk te accepteren is. Gangbaar is de gedachte dat parallele heelallen buiten het enkelvoudige Big Bang-heelal liggen en onbereikbaar zijn.

Het overzicht van mijn artikelen is te bekijken op www.vixra.org/author/dan_visser

Eén van mijn recente artikelen is: '*De Verbroekeling van de Kwantum-eenheid van Vacuüm in de Dubbel Torus Theorie voor een Nieuw Heelal-Model*': <http://vixra.org/abs/1711.0435>.

Daarnaast heb ik apart nog een boekje geschreven over mijn artikelen, met als titel *Nieuwe Kosmologie*, te bestellen via dan.visser@planet.nl. Dat is gebaseerd op mijn serie wetenschappelijk en chronologisch gepubliceerde vixra-artikelen. Die vormen een totaal kader voor mijn *nieuwe heelal-theorie* (Dubbel Torus Theorie). Ik ben er mee begonnen in 2009.

Maar sinds mijn jeugd maak ik ook *schilderijen*, die tegenwoordig sterk geïnspireerd zijn op mijn nieuwe heelal-theorie. De meeste kunstenaars schilderen vanuit een politiek maatschappelijke engagement. Ik dus niet.

Bewijs voor mijn bewering.

Het bewijs voor mijn bewering, namelijk, *dat het Big Bang-heelal onderdeel is van een roterend hologram-heelal en verbonden is met andere heelallen in het roterend hologram-heelal*, komt voort uit mijn artikel uit 2013. Daarover heb ik in 2016 een formule-schilderij gemaakt. Daarin had ik een specifiek 'donker vacuüm-deeltje' uitgewerkt en samengevat in mijn *formule-schilderij F*. Het 'donkere deeltje' bleek over te kunnen gaan in snel roterend vacuüm, waarin het een uitdijingskracht is met bijbehorende energie. Op dat moment realiseerde ik me dat vacuümenergiedichtheid niet constant kon zijn, zoals in het modern-klassieke Big Bang-heelal hardnekkig wordt beweerd. Maar ik kon de rotatie-energie nog niet uitrekenen. Tot dat ik in februari 2018 een artikel las over het PRISMA-project van de Universiteit Mainz (UvM). Die hadden soort 'speelgoed model' uitgebracht (dat zijn hun woorden) om met 'veldentheorie' te kunnen inschatten dat meerdere astrofysische waarnemingen van 3,5 keV röntgen-straling te maken konden hebben met 'steriele neutrino's. Deze zouden een kandidaat voor 'donkere materie' kunnen zijn. Maar mij werd duidelijk dat ik met mijn uitwerkingen (deze en voorgaande) in essentie een praktisch bewijs in handen had voor de koppeling van het Big Bang-heelal met andere Big Bang-heelallen. Dat komt doordat in mijn theorie 'donkere materie' niet als deeltjes in een modern-klassiek heelal bestaan. Daarom ben ik dat hier in dit artikel gaan opschrijven en verwijst naar de publicatie van de Universiteit van Mainz, artikel (1), en het journal daarover (2):

1. <https://phys.org/news/2018-02-theory-dark-based-unusual-x-ray.html>
2. <https://journals.aps.org/prl/pdf/10.1103/PhysRevLett.120.061301>

Overigens is het goed om te weten, dat ik het kader van mijn artikelen heb uitgeschreven in algebraïsche-natuurkunde. Dat heb ik van meet af aan gedaan om complexiteiten en abstracties naar de fysische werkelijkheid te miniseren. Want abstracte wiskunde hoeft de werkelijkheid niet te zijn.

Donker vacuüm-deeltje wordt een uitdijingskracht.

Het uitgangspunt is mijn Formule-schilderij F.

F

De DAR-energie en de Verhinde-energie, als volgt: $\frac{E_d \pm \pi \frac{h}{4\pi} \omega}{E} = \textcircled{I}^a$

I donker vacuüm deeltje = ring massadichtheid in tijd wordt instabiel (maar, er is nóg geen spin)

$\frac{4\pi^2}{G} \left[\frac{\text{kg}}{\text{m}^3} \cdot \text{rad}^2 \cdot \text{s}^2 \right]$

Maar voor E_d met \hbar volgt dat E_d is gelijkwaardig krachtdeeltje (boson) en deeltje (fermion) tegelijk **II**

II $\frac{2\pi^2}{G} \hbar \omega = \frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega$

Spin 1 (boson) zie **I** Spin 1/2 (deeltje)

hoeksnelheid

$\left[\frac{\text{kg}}{\text{m}^3} \cdot \text{rad}^2 \cdot \text{s}^2 \cdot \gamma \cdot \frac{\text{rad}}{\text{s}} \cdot \frac{\text{s}}{\omega} \right]$

$\left[\frac{\text{kg}}{\text{m}^3} \cdot \text{rad}^2 \cdot \gamma \cdot \frac{\text{s}}{\text{spin}} \cdot \frac{\text{s}}{\text{tijd}} \right]$

I en **II** gaan in elkaar over!

I wordt instabiel: Het wordt een oppervlakte-massadichtheid die met tijd < Plancks tijd circuleert (5D in 6D)

III

Oppervlakte-massadichtheid (gekeerd!) $\frac{\text{kg}}{\text{m}^2} \times \text{spin} \times \text{s}$

geeft

Oppervlakte-massadichtheid, circulerend in de tijd; $\gamma d = t < t_{\text{planck}}$

ring = rad^2

leedrecht

Van boson af gezien

a Note: E_d ontstaat door een nieuwe donkere energievorm (F_d) te vergelijken met de Verhinde-energie (E); formule 6 49 en 50 in artikel 16 nov. 2013

Toelichting Fig.1.

In formule-schilderij F is te zien hoe een 'donker vacuüm-deeltje' overgaat in een snel roterende ring met een 'deel-oppervlakte' dat zich buiten het Big Bang-heelal bevindt.

De essentie van mijn formule-schilderij is, dat een snel-draaiend ringoppervlak onder de Planckschaal ligt. Maar dat het door de uitdijing van het ringoppervlak boven de Planckschaal uitkomt. De energie die dan nog over is, wordt gebruikt voor uitzending van 'fotonen'(licht).

Daarom kan ik niet langer vasthouden aan een constante vacuümenergiedichtheid. De snelle roterende ring is een 'nieuwe bouwsteen' voor vacuüm in een fundamenteeler roterend hologram-heelal. Er zijn vele van die bouwstenen, die elk alle informatie voor een Big Bang-heelal in zich dragen. Dit kan vergeleken worden met een hologram van licht: zodra een dergelijk hologram in stukjes gebroken wordt, kan in elk stukje het complete beeld van het origineel waargenomen worden. Op die manier moet de nieuwe bouwsteen van vacuüm ook worden beschouwd, namelijk de manier waarop een roterend hologram-heelal ruimtetijd voortbrengt. In dat perspectief zijn alle ruimtetijd-Big Bang-heelallen een deelproduct van het origineel, te weten: *het roterend hologram-heelal*.

Een 'donker vacuümdeeltje' bestaat alleen onder de Planckschaal. Die schaal is de kleinste schaal voor ruimtetijd in de modern-klassieke kosmologie. Maar in mijn nieuwe kosmologie-theorie wordt dit deeltje een 'donkere materie kracht' in het roterend hologram-heelal. Het 'deeltje' is later 'duo-bit' door mij genoemd, omdat het 'verfijnde (versnipperde) informatie' aandraagt ten behoeve van de herberekening van de kwantuminformatie in het modern-klassieke enkelvoudige Big Bang-heelal. Ik treed dus in een diepere schaal van de geaccepteerde fysische werkelijkheid. Om die reden heb ik ook in mijn formule-schilderij de dimensie van de gereduceerde Planckconstante *niet* per 2π gebruikt. De kwantum-eenheid is namelijk versnipperd in tijd kleiner dan de Planck-tijd. Bovendien zit er in het quotiënt van de twee gebruikte formules een variabele Planckconstante. De combinatie van de formules levert daardoor donkere materie-kracht ('donkere-zwaartekracht'). De kleinere spinwaarde van de gereduceerde Planckconstante blijft echter beschikbaar voor 'rotatie van licht' boven de Planckschaal. Op deze wijze heb ik naar aanleiding van het UvM-artikel een aanvullende uitwerking binnen mijn eigen omschrijvingskader gemaakt en heb vervolgens de energie van het 'roterend vacuüm' alsnog kunnen uitrekenen (zie hoofdstuk: 'Energie' van 'buiten het heelal'). Die energie blijkt ongeveer 5,73 MeV te zijn (beschikbaar voor uitdijing). Daarvan is na uitdijing ongeveer 3,5 keV over voor röntgen-straling. Maar de UvM vermoedt dat het om energie gaat in verband met steriele neutrino's. Die zou vrijkomen uit de annihilatie van twee donkere materiedeeltjes. Maar dat is gedachte die thuishoort in een enkelvoudig Big Bang-heelal. In mijn uitwerkingsperspectief is dat niet fundamenteel, waardoor ik uitkom op "licht uit een ander heelal". Op zelfde manier krijgt het andere heel 'licht' van dit heelal te zien. Uit mijn berekening volgt een vacuüm-rotatie van 10^{21} rad/s. dat is rotatie van vacuüm. Die gaat over in een frequentie van ongeveer 10^{18} Hz (röntgen-straling) met een energie van 3,5 keV. Daar komen geen steriel neutrino's aan te pas.

Op de vraag waarom er dan relatief zo weinig waarnemingen van 3,5 keV zijn, is mijn antwoord: "Naast een CMB (Cosmic Microwave Background) heeft het heelal 'licht-openingen' naar andere heelallen, die dichterbij liggen dan de CMB, maar waarvan de 'openingen' elk afzonderlijk onder een andere hoek gezien worden. De oorzaak is de buiging van de ruimtetijd in het niet fundamentele Big Bang-heelal.

Verdere overtuiging.

In dit artikel is mijn uitwerking een aanvulling op de opsommingen in mijn andere artikelen, zoals een 'dark flow' van clusters sterrenstelsels, een 'dark spot' in de CMB in het verlengde van de 'dark flow', een kleinste Newton-versnelling die klopt met laboratoriumexperimenten, neutrino's sneller dan licht maar dan voorgesteld als 'duo-bits' en T_{dan} als bouwsteen voor een niet constante vacuüm-energiedichtheid. Samengevat ziet T_{dan} er als volgt uit:

$$T_{dan} = \pm \frac{(k_{de})^{\frac{1}{2}} E_p}{N^3 G} \psi \quad (i)$$

Hierin is N^3 het aantal kwantumzwaartekracht-oppervlakken.

Voor $N^3 \geq 1$ en $\psi = G^2$ ontstaan steeds meer kwantumzwaartekracht-oppervlakken en veroorzaakt T_{dan} micro- en macro- zwaartekracht. (ii)

Voor $0 < N^3 < 1$ en $\psi = 1$ wordt een kwantumzwaartekracht-oppervlak 'versnipperd' en 'verbrokkelt' de zwaartekrachtconstante G. Met als gevolg dat T_{dan} een toenemend roterend vacuüm produceert door toename van de kleinste Newton-versnelling $(k_{de})^{\frac{1}{2}}$. Er ontstaat uitdijing van het vacuüm-kwantum met onderverdeling in 'duo-bits' waarop tijd kleiner dan Plancktijd inwerkt. E_p is de Planckenergie. (iii)

Zie voor deze afleiding mijn artikel^[1]. En voor het overzicht^[2].

Op basis van deze maatstaf heb ik de stap naar een aanvullende uitwerking gemaakt om mijn bewering te staven.

Energie van 'buiten het heelal'.

In mijn formule-schilderij is te zien dat de kracht van een 'donker vacuüm deeltje' beschreven kan worden als:

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega \left[\left(\frac{kg}{m^3} \right) (Js)(s)(rad^2) \right] \quad (1)$$

De dimensie hiervan herschrijf ik naar een metrische dimensie voor de massa volumedichtheid

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega = \left[G \frac{m^3}{s^2} \frac{1}{m^3} kg \frac{m^2}{s^2} srad^2 \right] \quad (2)$$

Dit is een roterende metrische ring met een deeloppervlak van massa en dus energie, als volgt:

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega = \left[Gkg \frac{m^2}{s^2} rad^3 \right] \quad (3)$$

Hieruit volgt:

$$\frac{4\pi^2}{G} \frac{1}{2} \hbar \omega = \left[GJrad^3 \right] \quad (4)$$

Hier uit volgt de energie van het deel-oppervlak.

$$2\pi^2 \hbar \omega = \left[Jrad^3 \right] \quad (5)$$

De massa voor de waarnemingsenergie van 3,5 keV is hieruit te berekenen, nadat de rotatie-energie van het deeloppervlak is afgenomen.

Volgens $1eV = 1,6 \times 10^{-19}$ Joule is de energie van $3,5 keV = 5600 \times 10^{-19}$ Joule

Hieruit volgt de massa van de 3,5 keV energie in het uitgedijde roterend vacuümring-deeloppervlak:

$$m_{x\text{-foton}} = \frac{E}{c^2} = \frac{5600 \times 10^{-19} \left[\frac{\text{kg} \cdot \text{m}^2}{\text{s}^2} \right]}{9 \times 10^{16} \left[\frac{\text{m}^2}{\text{s}^2} \right]} \approx 622 \times 10^{-25} [\text{kg}] \quad (6)$$

Want wat er gebeurde is, dat de Planckdichtheid vrijkwam als inverse massadichtheid vanwege de snelle rotatie van het roterend vacuüm-deeltje onder de Planckschaal. Daardoor dijde het ring-deel-oppervlak uit, waarna de rotatie boven de Planckschaal afnam. Daarbij was sprake van een snel roterend onderverdeelde kwantum-eenheid die onderhevig was aan tijd kleiner dan de Plancktijd onder de Planckschaal en boven de Planckschaal overging in een kwantum-eenheid voor 'licht' voor röntgen-straling (x-ray).

In formules ziet dat er als volgt uit:

$$\frac{1}{\left(\frac{c^2 \left[\frac{\text{kg}}{\text{m}} \right]}{G} \right)} = \frac{G}{c^2} \approx 0,74 \times 10^{-27} \left[\frac{\text{m}}{\text{kg}} \right], \text{ de inverse Planckdichtheid} \quad (7)$$

De inverse Planckdichtheid vergroot de Planckmassa, terwijl ook 'donkere materie-massa' mee komt vanuit onder de Planckschaal. Er wordt door het roterende ring-deel-oppervlak als het ware een 'duo-massadichtheid' aangeboden. Daarvan is een deel voor de energie van de x-rays bestemd en een ander deel voor 'donkere materie-massa'.

De factor waarmee de massa van het röntgen-foton vergroot wordt om x-rays te produceren is:

$$\frac{622 \times 10^{-25} [\text{kg}]}{0,74 \times 10^{-27} \left[\frac{\text{m}}{\text{kg}} \right]} \approx \frac{622}{0,74} \times 10^2 \left[\frac{\text{kg}^2}{\text{m}} \right] \quad (8)$$

Die vergroot de Planckmassa tot een waarde van:

$$m'_p = \frac{622}{0,74} \times 10^2 \left[\frac{\text{kg}^2}{\text{m}} \right] \times 2,1 \times 10^{-8} [\text{kg}] \approx 1765 \times 10^{-6} \left[\frac{\text{kg}^3}{\text{m}} \right] \quad (9)$$

Slechts voor een macht van 1/3 kom dat dimensioneel ten goede van de Planckmassa in (kg) en voor een macht van 2/3 ten goede van 'donkere materie-massa' in (kg²/m). Dit heeft als resultaat:

De Planckmassa wordt:

$$\left(m'_p \approx 1765 \times 10^{-6} \right)^{\frac{1}{3}} \approx 11,79 \times 10^{-2} [\text{kg}] \quad (10)$$

En blijft over voor de donkere materie-massa:

$$m_{dm}^2 \approx (1765 \times 10^{-6})^{\frac{2}{3}} \approx 138,95 \times 10^{-4} \left[\frac{kg^2}{m} \right] \quad (11)$$

De donkere materie-massa, die vanuit onder de Planckschaal was meegekomen, moet omgezet worden in een metrische dimensie, want deze manifesteert zich niet als een massa boven de Planckschaal, maar stelt me wel in staat om de rotatie snelheid (hoeksnelheid) van het roterend vacuüm te berekenen. Dit gaat als volgt:

volgens $\frac{1}{G} kg = \frac{m^3}{s^2}$ volgt:

$$m_{dm}^2 \approx 138,95 \times 10^{-4} \left[\frac{G^2 \frac{m^4}{s^4} m^2}{m} \right] \quad (12)$$

$$m_{dm}^2 \approx 138,95 \times 10^{-4} \left[\frac{G^2 \frac{1}{G} Nm^2}{m} \right] = [GNm] = [GJ] \quad (13)$$

$$m_{dm}^2 \approx 138,95 \times 10^{-4} \times 6,6 \times 10^{-11} [J] \quad (14)$$

$$m_{dm}^2 \approx 917 \times 10^{-15} [J] \quad (15)$$

Volgens $1eV = 1,6 \times 10^{-19}$ Joule, volgt:

$$m_{dm}^2 \approx 573,13 \times 10^4 [eV] \quad (16)$$

$$m_{dm}^2 \approx 5,73 [MeV] \quad (17)$$

Dit is de energie van het donker vacuüm-deeltje dat als kracht snel roteert onder de Planckschaal en boven de Planckschaal overgaat in 3,5 keV energie voor x-rays. De hoeksnelheid is te bepalen door terug te gaan naar (5) en uit te rekenen door (5) gelijk te stellen aan de energie van (17):

$$2\pi^2 \hbar \omega = 5,73 [MeV] \quad (18)$$

Hieruit volgt:

$$20 \times 10^{-34} \times 6,25 \times 10^{18} eV x \omega \approx 5,73 [MeV] \quad (19)$$

$$20 \times 10^{-34} \times 6,25 \times 10^{18} \times 10^{-6} MeV x \omega \approx 5,73 [MeV] \quad (20)$$

$$\omega \approx \frac{5,73}{20 \times 10^{-34} \times 6,25 \times 10^{18} \times 10^{-6}} \left[\frac{\text{rad}}{\text{s}} \right] \quad (21)$$

$$\omega \approx 0,4584 \times 10^{21} \left[\frac{\text{rad}}{\text{s}} \right], \text{ de rotatiesnelheid van 'verbrokkeld vacuüm'.} \quad (22)$$

Conclusie.

Nadat de rotatie en uitdijing van snel roterend vacuüm van ongeveer 10^{-21} rad/s is afgenomen met een factor 1000, ontstaat boven de Planckschaal een 10^{18} Hertz frequentie van röntgenstraling met een overblijvende en waargenomen energie van ongeveer 3,5 keV. De waarnemingen laten daarmee hoog frequente licht zien, dat op afstand beschouwd wordt als “de Planckschaal”. Maar in de nabijheid van die Planckschaal zal het hoogfrequente licht veel laagfrequenter zijn, omdat mijn formule T_{dan} in (ii) laat zien, dat het vacuüm ‘versnippert’ onder de Planckschaal en daarmee voor uitdijing zorgt. Daardoor verandert de conservatieve Planckschaal in een ‘opening’. En dit betekent dat, hoe dichter de ‘opening’ benaderd wordt, hoe meer een parallelle Big Bang-heelal deel blijkt uit te maken van het fundamentele roterend hologram-heelal.

Referentie.

[1] www.vixra.org/abs/1711.0435

[2] www.vixra.org/author/dan_visser

Bijlage:

Bewijs uitgelegd met mijn recente-schilderij.

Recentelijk heb ik mijn schilderij gemaakt: "Cosmic Change", 2018, acryl on canvas, luxueus ingelijst. Daarin heb ik laten zien hoe donkere materie in mijn theorie van het roterend hologram-heelal (de Dubbel Torus Theorie), platgedrukt is in het schilderij (de okergele structuur links).

In <https://phys.org/news/2018-03-unprecedentedly-wide-sharp-dark.html> is te zien hoe een klein donkere materie gebied er uitziet volgens astrofysische waarnemingen met behulp van zwakke zwaartekrachtlenzen. Maar ik heb die structuren theoretisch afgeleid in mijn theorie.

De essentie van mijn nieuwe heelal-model is dat de kwantum-vacuümeenheid 'versnipperd' is in een domein met tijd kleiner dan de Plancktijd. Dit domein ligt onder de Planckschaal en vormt daar een 'donkere materie-kracht'. Vandaar dat donkere materiedeeltjes nooit gevonden zullen worden in het Big Bang-heelal, zolang kosmologen volharden in een enkelvoudig niet-fundamenteel Big Bang-heelal.

Voor verdere uitleg over het schilderij kan een afspraak gemaakt worden: dan.visser@planet.nl